

Európai
Bizottság

Egységes pénz Végtelen lehetőség

AZ EGYSÉGES EURÓPA KÖZÖS VALUTÁJA

Az euróhoz vezető út

EGYÜT
1957 ÓTA

AZ EGYSÉGES EURÓPA KÖZÖS VALUTÁJA

Az euróhoz vezető út

TARTALOM

Mit jelent a gazdasági és monetáris unió?	1
A gazdasági és monetáris unióhoz vezető út: 1957-től 1999-ig	2
Az euró bevezetése: 1999-től 2002-ig	8
A gazdasági és monetáris unió irányítása	9
Az euróövezet bővítésére várva	11
Eddigi eredmények	13
Az euró számokban	17
Az euró képekben	18
Fogalomgyűjtemény	20

Mit jelent a gazdasági és monetáris unió?

Általában szólva a gazdasági és monetáris unió (GMU) a gazdasági integrációs folyamat része. A független államok különböző mértékben integrálhatják gazdaságaikat a méretből származó előnyök – a nagyobb belső hatékonyság és a külső fellépés nagyobb súlyának – elérése érdekében. A gazdasági integráció fokozatait hat szakaszra lehet osztani:

A GAZDASÁGI INTEGRÁCIÓ SZAKASZAI

1. Preferenciális kereskedelmi övezet (csökkentett vámtételek az egyes országok között)
2. Szabad kereskedelmi övezet (a részt vevő országok között nincsenek belső vámok néhány vagy minden árucikk esetében)
3. Vámunió (azonos külső vámtarifák alkalmazása harmadik országok felé és közös kereskedelmi politika)
4. Közös piac (általános termékszabályozás, valamint az áruk, a tőke, a munkaerő és a szolgáltatások szabad mozgása)
5. Gazdasági és monetáris unió (egységes piac egységes valutával és monetáris politikával)
6. Teljes gazdasági integráció (minden fentebb említett elem, plusz összehangolt fiskális és egyéb gazdasági politikák)

GAZDASÁGI INTEGRÁCIÓ ÉS A GMU EURÓPÁBAN

A gazdasági integráció foka az Európai Unión belül nem egyforma. Az Unió valamennyi tagállama részt vesz a GMU-ban, és közös piacot alkot, amelyet **egységes piacnak** nevezünk. A tagállamok úgy hangolják össze gazdaságpolitikájukat, hogy támogassák a GMU céljait. Az euró bevezetése olyan kötelezettség, amelyet az Európai Közösséget létrehozó szerződésben rögzítettek (Szerződés vagy **EK-Szerződés**). Számos tagállam az integráció magasabb fokát érte el, és bevezette a közös valutát, az eurót. Ezek az országok alkotják az euróövezetet, és a közös valuta mellett egységes **monetáris politikát** folytatnak az **Európai Központi Bankon** keresztül. Azok a tagállamok, amelyek nem tartoznak az euróövezethez, megtartották saját valutájukat, és saját monetáris politikát folytatnak. A gazdasági integráció foka tehát a GMU keretében jelenleg a fenti lista 4. és 5. szakaszának keveredésével jellemezhető. A teljes gazdasági integráció elérése megkövetelné, hogy minden tagállam csatlakozzon az euróövezethez, és összehangolja fiskális politikáját, beleértve az adózást és a gazdaságpolitika más területeit is.

A kéikkel szedett szavak magyarázatát a füzet végén található fogalomgyűjtemény tartalmazza.

© Christophe Marjolet/PhotoAlto

Történelmi előzmények

A független államok közötti gazdasági integráció nem új jelenség. A Franciaországot, Belgiumot, Svájcot, Olaszországot és Görögországot magába foglaló Latin Monetáris Unió 1865-től 1927-ig állt fenn. A Skandináv Monetáris Unió Svédország, Dánia és Norvégia között 1873-tól 1924-ig működött. A legsikeresebb példa pedig talán a német vámunió (Zollverein), amely 1834-ben a német fejedelemségek vámuniójának megalakulásával kezdődött, s eredményeként 1875-ben létrejött a központi bank, a Reichsbank, valamint megszületett az egységes pénz, a Reichsmark.

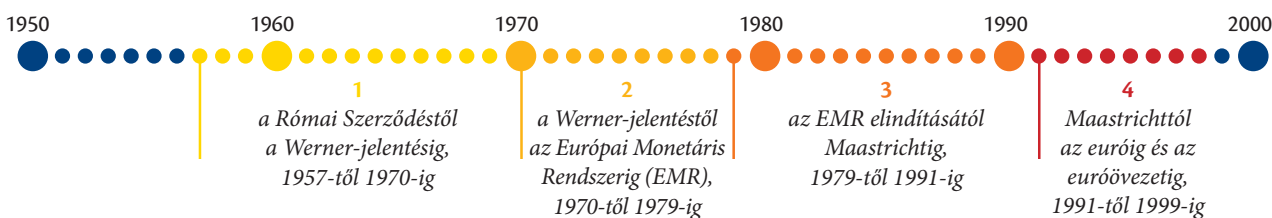
A gazdasági és monetáris unióhoz vezető út: 1957-től 1999-ig

A GMU megvalósítása állandóan visszatérő célkitűzés volt az Európai Unióban az 1960-as évek végétől kezdve, mert stabil valutát, illetve megfelelő háttérrel ígért az erőteljesebb növekedés és foglalkoztatás számára. Egy sor politikai és gazdasági akadályt kellett azonban legyőzni a **MAASTRICHTI SZERZŐDÉS** (az Európai Unióról szóló szerződés vagy EU-Szerződés) 1992-es aláírásáig. A politikai elkötelezettség hiánya, a gazdasági prioritásokra vonatkozó nézeteltérések,

a gazdasági konvergencia hiánya és az Unió által nem befolyásolható nemzetközi pénzügyi fejlemények mind gátolták a GMU megvalósítását.

Ugyanakkor a huszadik század második felében a tagállamok folyamatosan keresték a szorosabb gazdasági együttműködés lehetőségét, melyre úgy tekintettek, mint a közöttük lévő politikai kapcsolatok megerősítésének és a közös piac védelmének eszközére.

A mai gazdasági és monetáris unió felé vezető utat négy szakaszra lehet osztani:

© Európai Közöségek

A RÓMAI SZERZŐDÉSTŐL A WERNER-JELENTÉSIG: 1957-TŐL 1970-IG

A Római Szerződésben kevés szó esik a pénzről

Európa, Észak-Amerika és Japán piaczgazdaságai számára a háború utáni rend alapja a **Bretton Woods-i** rendszer volt, amely az aranyra és a legerősebb devizastandardra, az amerikai dollárra épülő pénzügyi keret biztosított nemzetközi szinten. A **Római Szerződés** megalkotói ezért feltételezték, hogy a valuták stabilitása hosszú távon uralkodó marad, és hogy az európai építményt biztonságosan lehet alapozni a vámunióra és a közös piacra, amely lehetővé teszi az áruk, a szolgáltatások, a személyek és a tőke szabad áramlását.

A valuta körüli bizonytalanság az 1960-as évek végén

A Bretton Woods-i rendszer megrendülésének jelei már az 1950-es évek végén is megmutakoztak, majd 1968–69-ben a valutaárfolyam-ingadozás új korszaka fenyegetett, amikor is a bizonytalan piaci helyzet miatt sor került a német márka felértékelésére és a francia frank leértékelésére. Ez veszélyeztette a közös agrárpolitika egységes árrendszerét, amely akkoriban az Európai Közösség legfőbb vívmánya volt.

fent: a Római Szerződés aláírása (1957. március 25.)

lent: Pierre Werner

A Közösség gazdasági fellendülést és politikai fejlődést lát a GMU-ban

A vámunió létrejöttét követően, a Közösség ebben az aggasztó helyzetben igyekezett a politikai fejlődést szolgáló új célokat maga elé tűzni a következő évtizedre. Az 1969-es Barre-jelentés – amely nagyobb gazdasági koordinációt javasolt – új lendületet adott az eseményeknek, és 1969-ben a hágai csúcstalálkozón a GMU-t konkrét célként jelölték meg. Európa vezetői egy magas szintű munkacsoportot hoztak létre az akkori luxemburgi miniszterelnök, Pierre Werner vezetésével. A munkacsoportnak jelentést kellett készítenie a GMU 1980-ig történő megvalósításáról.

A Werner-jelentés – GMU három szakaszban

A Werner-munkacsoport 1970 októberében terjesztette be végleges jelentését, amely szerint a GMU tíz év alatt három szakaszban jött volna létre. Végző célként a visszavonhatatlanul konvertibilis valuták, a szabad tőke mozgás és az árfolyamok végleges rögzítése – vagy esetleg egységes valuta bevezetése – szerepelt. Ennek elérése érdekében a jelentés olyan szorosabb gazdaságpolitikai együttműködést sürgetett, amelyben a kamatlábakról és a tartalékok kezeléséről közösségi szinten döntenek, valamint javasolta a nemzeti költségvetési politika irányelveire vonatkozó megegyezést.

A WERNER-JELENTÉSTŐL AZ EURÓPAI MONETÁRIS RENDSZERIG: 1970-TŐL 1979-IG

Jóllehet a tagállamok különbözően vélekedtek a jelentés fő ajánlásainak némelyikéről, 1971 márciusában elvben megállapodás született a GMU három lépcsőben történő megvalósításáról. Az első, az árfolyam-ingadozások leszűkítését célzó szakasz kísérleti jelleggel való bevezetésében meg is állapodtak anélkül, hogy elkötelezték volna magukat a további szakaszok mellett.

Sajnos Werner stratégiája a dollárral szembeni fix árfolyamot magától értetődőnek tekintette. Amikor pedig az Egyesült Államok ténylegesen lebegtetni kezdte a dollárt 1971 augusztusában, a piaci bizonytalanság új hulláma fölfelé nyomta a német márka árfolyamát, és romba döntötte a közösségi valuták szorosabb egymáshoz kapcsolásához fűzött reményeket.

Kígyó az alagútban

A helyzet megmentése érdekében 1972 márciusában a tagállamok létrehozták a „**valutakígyó**” (snake in the tunnel – kígyó az alagútban) elnevezésű mechanizmust valutáik (a kígyó) árfolyam-ingadozásának szűk keretek közé szorítására a dollárhoz (az alagúthoz) viszonyítva. Az olajválságok, az eltérő gazdaságpolitika és a dollár gyengesége miatt a kígyó jó néhány darabja leszakadt a következő két évben, és végül már alig jelentett többet, mint egy németmárka-övezetet, amelyhez Németországon kívül Dánia és a Benelux országok tartoztak.

A kígyó „gyors halála” nem csökkentette viszont a stabil valutával rendelkező övezet létrehozása iránti érdeklődést. 1977-ben Roy Jenkins, az Európai Bizottság akkori elnöke tett újabb javaslatot a GMU bevezetésére. A javaslatot korlátozott formában fogadták el, és **Európai Monetáris Rendszer (EMR)** néven indították útnak 1979-ben, szinte valamennyi tagállam valutájának részvételével. Az egyetlen kivétel az angol font volt.

Roy Jenkins, az Európai Bizottság elnöke 1977–1981 között

© Európai Közösségek

AZ EMR ELINDÍTÁSÁTÓL MAASTRICHTIG: 1979-TŐL 1991-IG

Az infláció megfékezése prioritássá válik az EK-ban

Az Európai Monetáris Rendszer (EMR) arra az elgondolásra épült, hogy stabil, de az újonnan létrehozott európai valutaegységhez (ECU) igazodó valutaárfolyamokat állapítsanak meg, azaz létrehozzák a valuta-kosarat, amely az EMR valutáinak súlyozott átlagán alapszik. Az EMR keretein belül az árfolyamok ingadozását az **árfolyam-mechanizmus (ERM)** szabályozta, és a középárfolyamhoz képest $\pm 2,25\%$ -os ingadozást engedett meg. Kivétel volt a líra, amely $\pm 6\%$ -kal ingadozhatott.

Miközben az EMR elsődleges célja a kereskedelem, a befektetések és a gazdasági növekedés szempontjából ártalmasnak tekintett árfolyam-bizonytalanság csökkentése volt, annak létrehozását kétségtelenül elősegítette a tagállamok egyetértése abban, hogy az infláció féken tartása és csökkentése gazdasági prioritás kell, hogy legyen. Az EMR radikálisan új kiindulási pont volt, mert az árfolyamokat csak a részt vevő tagországok és a Bizottság közös megegyezésével lehetett megváltoztatni, ami a monetáris autonómia jogáról való mindeddig példátlan lemondást jelentett.

EMR – a sikerek évtizede

Az első néhány évben sok kiigazítás került sor az EMR-ben. De 1990–91-re, a Maastrichti Szerződésével kapcsolatos tárgyalások idejére, az EMR egyértelműen bizonyított. Az EK valutaárfolyamainak egymáshoz viszonyított, rövid ideig tartó ingadozása jelentősen lecsökkent a konvergáló inflációs ráták, az árfolyamszintet szabályozó kamatpolitika, a pénzpiacokon való közös fellépés és tőke nagyobb kontrollja következtében.

Ez a siker, illetve a Közösség **központi bankjainak** az árfolyamok közös szabályozása során szerzett értékes tapasztalatai mind pozitívan hatottak a GMU-ról folytatott tárgyalások menetére.

Az egységes valuta teszi majd teljessé az egységes piacot

A GMU melletti legfőbb érvet az egységes piac kiteljesítése iránti igény jelentette. Az 1985-ben elfogadott program célul tűzte ki valamennyi, az áruk, a szolgáltatások, a személyek és a tőke szabad áramlását korlátozó akadály megszüntetését. Világos volt, hogy a belső piac minden előnyét nehéz lesz érvényesíteni a számos valuta és az ingadozó árfolyamok következtében fellépő, viszonylag magas üzleti költségek miatt.

Ráadásul sok közgazdász és központi banki szakember osztotta azt a nézetet, hogy a nemzeti monetáris autonómia nem egyeztethető össze a Közösségnek a szabad kereskedelemre, szabad tőkeáramlásra és rögzített valutaárfolyamokra irányuló törekvéseivel. Sokak számára megerősítést nyert ez a nézet a GMU 1992–93-as válsága révén, melynek következményeként a font sterlinget, valamint a lírát kivonták a rendszerből, illetve az ingadozási sávot 15%-ra szélesítették.

A Delors-jelentés három szakaszban javasolja megvalósítani a GMU-t

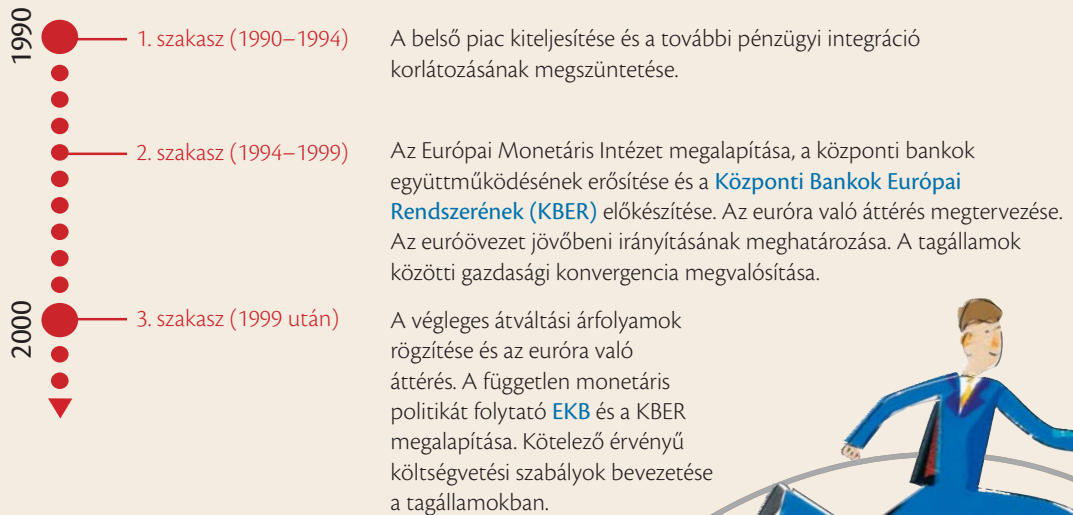
1988 júniusában az **Európai Tanács** hannoveri találkozóján fölállították a Gazdasági és Monetáris Unió Kérdését Tanulmányozó Bizottságot, amelynek vezetője a Bizottság akkori elnöke, Jacques Delors lett, és tagjai között volt az EK valamennyi központi bankjának vezetője. A bizottság 1989 áprilisában benyújtott egybehangzó jelentésében a tőkemozgás teljes liberalizálását, a pénzpiacok teljes integrációját, a valuták visszavonhatatlan konvertibilitását, az árfolyamok végérvényes rögzítését és esetleg a nemzeti valuták egységes valutával való felváltását jelölte meg a monetáris unió céljaként.

A jelentés azt is jelezte, hogy mindez három lépésben valósítható meg, a szorosabb gazdasági és monetáris koordinációtól haladva az egységes valuta, a független Európai Központi Bank és a nemzeti költségvetési hiány mértékére és finanszírozására vonatkozó szabályozás felé.

Jacques Delors, az Európai Bizottság elnöke 1985–1995 között

Három lépésben a GMU felé

© Európai Közösségek

Úton a politikai,
gazdasági és
monetáris unió
felé: a Maastrichti
Szerződés

És így Maastrichtig

A Delors-jelentés alapján az Európai Tanács 1989 júniusi madridi ülése úgy határozott, hogy 1990 júliusában megkezdje a GMU megvalósításának 1. szakaszát. A szintén 1989-es strasbourgi Tanács pedig kormányközi konferenciát kezdeményezett a Szerződés azon módosításainak meghatározása érdekében, amelyek szükségesek a második és harmadik szakaszba lépéshez, illetve a GMU megvalósításához.

A GMU első szakaszában célul tűzték ki a belső piac kiteljesítését, valamint megkezdődött a gazdaságpolitikai intézkedések összehangolása és a pénzügyi integráció útjában álló akadályok felszámolása. A következő szakaszok tekintetében a központi bankok vezetőinek jelentős előkészítő munkája nagyban megkönnyítette a Szerződés módosítását.

Az Európai Unióról szóló szerződést 1991 decemberében Maastrichtban hagyta jóvá az állam- és kormányfők Európai Tanácsa, ahol eldöntötték, hogy a század végére Európának erős és stabil közös valutája lesz.

Ahhoz, hogy a gazdasági és monetáris unió megfelelő keretet biztosítson az újabb munkahelyek létrehozásához, a gazdasági növekedéshez, és ne zavarokat okozzon, a tagországok gazdaságaiban nagyfokú konvergenciára volt szükség az egységes valuta bevezetése előtt. Ezért az Európai Unióról szóló szerződés meghatározta a „maastrichti konvergencia-kritériumokat”, amelyeket a tagállamoknak teljesíteniük kell ahhoz, hogy bevezethessék az eurót. A konvergencia-kritériumokat az 1. táblázat tartalmazza. Ezenkívül, a tagállamoknak konvergenciát kell elérniük a nemzeti jog, valamint a nemzeti bankokra vonatkozó szabályozás és monetáris kérdések tekintetében is.

1. táblázat: A maastrichti konvergencia-kritériumok

Mit mérnek	Hogyan mérik	Konvergencia-kritériumok
Árstabilitás	Összehangolt fogyasztóiár-inflációs arány	Max. 1,5 százalékponttal lehet magasabb, mint a 3 legjobban teljesítő tagállamban
Stabil kormányzati pénzügyi pozíciók	A Költségvetési hiány GDP-hez viszonyított %-os aránya	Referenciaérték: nem haladhatja meg a 3%-ot
Az állam pénzügyi helyzetének fenntarthatósága	Az államadósságnak a GDP-hez viszonyított %-os aránya	Referenciaérték: nem haladhatja meg a 60%-ot
A konvergencia tartóssága	Hosszú lejáratú kamatláb	Max. 2 százalékponttal magasabb, mint az árstabilitás szempontjából legjobban teljesítő 3 tagállamban
Árfolyam-stabilitás	A középárfolyamtól való eltérés	2 évi részvétel az ERM-ben nagyobb feszültségek nélkül

A maastrichti konvergencia-kritériumok azt hivatottak biztosítani, hogy a tagállamok kellőképpen felkészültek legyenek az egységes valuta bevezetésére. Ezek a kritériumok az euróvezetethez csatlakozni kívánó országok számára az államháztartás stabilitásának, megbízhatóságának és fenntarthatóságának tekintetében közös mércéket állítottak fel, amelyek tükrözik a gazdaságpolitikák konvergenciáját és a gazdasági csapásokkal szembeni ellenálló képességet. Az árfolyam-kritérium pedig azt fejezi ki, hogy a tagállam valutájának leértékelése nélkül képes kezelni a gazdasági problémákat.

MAASTRICHTTÓL AZ EURÓIG ÉS AZ EURÓÖVEZETIG: 1991-TŐL 1999-IG

Megegyezés született a cél (a GMU) és a feltételek (a maastrichti kritériumok) tekintetében, az Európai Unió tehát továbbléphetett. A GMU második szakasza 1994 júliusában kezdődött, és az egységes valuta 1999-ben történt bevezetéséig tartott. A második szakaszon belül sokféle előkészítő tevékenység indult meg:

Az 1998-ban megalakult EKB és Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) az EMI helyébe léptek, 1999. január elsejével pedig elkezdődött a GMU harmadik szakasza.

© Európai Közösségek

Euróban megadott árak
pénzkiadó automatán

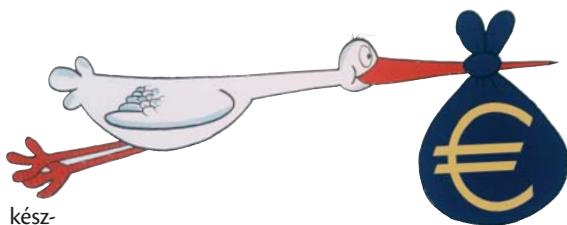
Az euró bevezetése: 1999-től 2002-ig

1998. december 31-én végérvényesen és visszavonhatatlanul rögzítették az euró és a részt vevő tagállamok valutái közötti átváltási árfolyamot. 1999. január 1-jén bevezették az eurót, és az EKB, valamint az euróövezetbe tartozó tagállamok nemzeti központi bankjainak (NKB-k) részvételével megalakult **eurórendszer** vette át a monetáris politika alakításának felelősségét az új euróövezetben. Így kezdődött az a hároméves átmeneti időszak, amely az euróbankjegyek és -érmék bevezetésével, valamint a nemzeti bankjegyek és érmék bevonásával zárult. 2000-ben a **Tanács** megállapította, hogy Görögország is teljesítette az egységes valuta bevezetésének feltételeit, és 2001. január 1-jén az ország csatlakozott az euróövezetbe.

Noha az euró azonnal felváltotta a nemzeti valutákat, amelyek attól kezdve az euró váltópénzvévé váltak, az új valuta először csak írott, ún. számlapénzként létezett, és a nemzeti valuták bankjegyei és érméi maradtak a napi készpénzes ügyletek eszközei. Az átmeneti időszakban csak az üzleti és pénzügyi világ használta az eurót a mindennapi készpénzmentes műveletei során. A pénzpiacokon az átmenet azonnali volt: a talaj jól elő volt készítve, és a kereskedés ettől a naptól kezdve kizárólag euróban zajlott. A kormányzatok és az üzleti élet számára hosszabb átmeneti időszak állt rendelkezésre, ők ugyanis fokozatosan állították át könyvvitelüket, árképzéseiket és fizetéseiket az euróra. Az állampolgárok számára az átmenet legszembetűnőbb része a kettős árazás megjelenése volt az árcímkéken a boltokban, a benzinkutaknál és másutt. Mindez része volt annak a széles körű reklámkampánynak, amelynek az volt a célja, hogy a polgárok megismerjék az eurót, és értesüljenek a bankjegyek és érmék bevezetéséről.

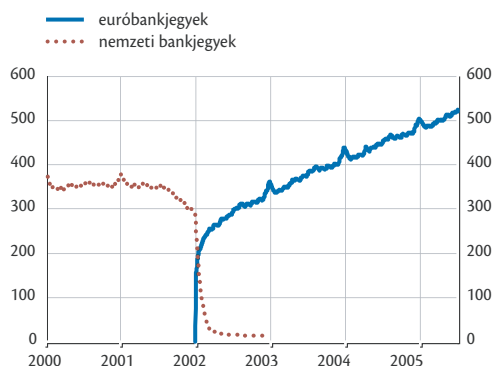
ÚJ ÉV, ÚJ VALUTA

2002. január 1-jén a történelem legnagyobb készpénzcseréjét hajtották végre. Soha nem látott méretű kihívás volt ez, amely a bankszektort, a pénzzállító társaságokat, a kiskereskedőket, a pénzautomata-üzletágot és a lakosságot érintette. Körülbelül 144 milliárd euró készpénzt adtak át jóval előre a nemzeti központi bankok a bankoknak (frontloading), a bankok pedig a kiskereskedőknek (sub-frontloading), hogy elkerüljék a fennakadásokat az ellátóláncban. Ennek köszönhetően 2002 első napjaiban az euró minden területen széles körben elérhető volt készpénz formájában. 2002. január 3-án már a pénzkiadó automaták (ATM-ek) 96%-a adott ki euróbankjegyeket, és már egy héttel a bevezetés után a készpénzes ügyletek több mint fele euróban zajlott.

© Európai Közösségek

A 2000 és 2005 júniusa között forgalomba hozott bankjegyek összértéke (milliárd EUR)

Forrás: EKB

A készpénzcseré két hónapon belül befejeződött. A nemzeti bankjegyek és érmék legkésőbb 2002. február végére – de néhány tagországban már korábban – megszűntek mint érvényes fizetőeszközök. Addigra már több mint 6 milliárd db bankjegyet és közel 30 milliárd db nemzeti érmét vontak be, és 12 ország több mint 300 millió lakosa számára végre megérkezett az euró.

A gazdasági és monetáris unió irányítása

Az egységes piachoz hasonlóan, a GMU sem önmagáért való cél. Eszköz csupán az Európai Unió további céljainak – különösen a kiegyensúlyozott és fenntartható gazdasági növekedésnek és a minél teljesebb foglalkoztatottnak – az eléréséhez. A GMU intézkedéseit és intézményeit kezdettől fogva úgy alakították ki, hogy azok segítsék a célok megvalósítását az euróövezet monetáris és gazdasági irányításán keresztül.

MONETÁRIS POLITIKA

Az euróövezetben egységes valuta van, valamint közös, független és központosított döntéshozatalon alapuló monetáris politika folyik.

Az EKB és az EU-tagállamok központi bankjai együtt alkotják a Központi Bankok Európai Rendszerét (KBER). A KBER-en belül az EKB és az euróövezet tagállamainak központi bankjai alkotják az eurórendszert. Az euróövezet monetáris politikájára vonatkozó döntéseket csak az EKB Kormányzótanácsa hozhat, amely az eurót bevezető nemzeti központi bankok irányítóiból, valamint az EKB Igazgatóságából áll. Az EKB Kormányzótanácsa a bank legfőbb döntéshozó testülete.

GAZDASÁGPOLITIKA

Az euróövezetben a gazdaságpolitikai döntések felelőssége elsősorban a tagállamok kezében marad, bár az EK-Szerződés megköveteli tőlük, hogy gazdaságpolitikájukat összehangolják, és hogy tekintettel legyenek a Közösség céljaira. A gazdaságpolitikák összehangolásáért a Bizottság és a tagállamok gazdasági és pénzügyminisztereiből álló **ECOFIN** Tanács felelős. A koordináció több szervezet és szabályozó segítségével történik.

Az Eurócsoport:

Az **Eurócsoport** az euróövezetbe tartozó tagországok gazdasági és pénzügyminisztereinek informális társulása, amely saját elnököt választ, akinek megbízatása két évre szól. A Bizottság és az EKB szintén részt vesz az Eurócsoport értekezletein. Az Eurócsoport az euróövezettel kapcsolatos problémák megvitatásának és az álláspontok koordinációjának fóruma.

© Európai Közösségek

Jean-Claude Juncker,
Luxemburg miniszterelnöke
és pénzügyminisztere,
az Eurócsoport elnöke

A Stabilitási és Növekedési Paktum:

A tagállamok gazdaságának felügyeletére fektetve a hangsúlyt az SNP hozzájárul a GMU-n belüli pénzügyi fegyelem betartásához, és biztosítja a kormányzati pénzügyek stabilitását.

A Bizottság nyomon követi a költségvetési hiány és az államadósság alakulását, amelyek a Szerződés szerint nem haladhatják meg a GDP 3%-át, illetve 60%-át. Ha ezeket a határokat átlépik, a Tanács a túlzott hiány esetén követendő eljárást kezdeményezhet, és végső esetben pénzügyi büntetést szabhat ki az érintett tagállamra.

Az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások (BEPG-k):

Ezek az iránymutatások a gazdaságpolitikai koordináció fő eszközei az EU-ban. Kulcsszerepet játszanak a makroökonómiai stabilitás elősegítésében, a strukturális reformokban és a GMU zökkenőmentes működésében. Az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások nem kötelező érvényűek a Közösség és a tagállamok gazdaságpolitikái számára. Az iránymutatásokat az európai intézmények és a tagállamok gazdaságpolitikai tárgyalásainak alakítják ki, mely üléseken az Európai Bizottság javaslatokat fogalmazhat meg a Közösség és az egyes tagállamok számára, amelyeket a Miniszterek Tanácsa fogad el. A Tanács és az Európai Bizottság nyomon követi ezen iránymutatások megvalósítását. Az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások jelentik azt a mércét, amelyhez a későbbi nemzeti és európai gazdaságpolitikai döntéseket viszonyítják. Az iránymutatások figyelmen kívül hagyása esetén a Tanács nem kötelező érvényű javaslatot tehet korrekciós eljárás lefolytatására.

Az euróövezet bővítésére várva

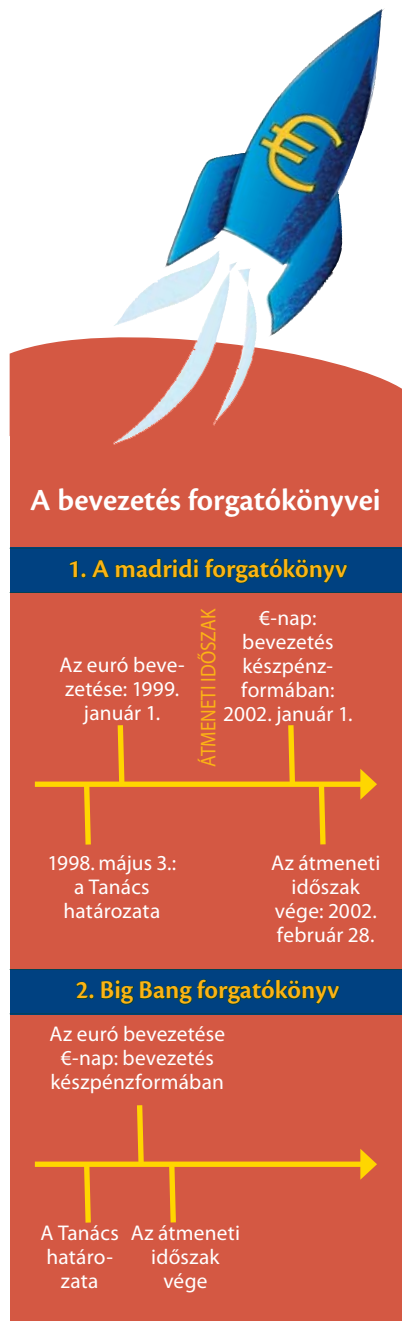
Az EU-hoz 2004-ben és 2007-ben csatlakozott tagállamok részt vesznek a GMU-ban, ami azt jelenti, hogy gazdaságpolitikájuk kialakítását összehangolják a többi EU-tagországgal, és központi bankjuk tagja a KBER-nek. Ugyanakkor, mivel az új tagállamok nem csatlakoztak közvetlenül a belépéskor az euróövezethez, hivatalos státuszuk az euró bevezetéséig „eltéréssel rendelkező tagállam” marad. Ezt a státuszt a csatlakozási okmány biztosítja, és egyben kötelezi a tagállamokat, hogy végül ők is az euróövezet teljes jogú tagjaivá váljanak. Az új tagállamok azért nem csatlakoztak azonnal az euróövezethez, mert nem feleltek meg a konvergencia-kritériumoknak. A csatlakozási szerződés ezért időt biztosít nekik arra, hogy megtegyék a szükséges kiigazításokat a konvergencia elérése érdekében. Az első új tagállam, amely csatlakozott az euróövezethez, Szlovénia volt 2007-ben.

A KONVERGENCIA SZÜKSÉGESSÉGE

A konvergencia-kritériumok – a maastrichti kritériumok – olyan gazdasági célkitűzések és intézményi reformok, amelyeket minden országnak meg kell valósítania, mielőtt áttérne az egységes valutára, és belépne az euróövezetbe. A 6. oldalon, az 1. táblázatban bemutatott makroökonómiai mutatókat alkalmazzák a konvergencia mértékének megállapítására.

A BEVEZETÉS FORGATÓKÖNYVEI

Miközben az euróövezethez csatlakozni kívánó országoknak meg kell felelniük a konvergencia-kritériumoknak, az euró bevezetésének tényleges folyamata különbözhet a később belépők esetében. Az euróövezet létrehozásakor az alapító tagállamoknak hároméves átmeneti időszak állt rendelkezésére az eurónak mint „számlapénznek” a készpénzmentes ügyletekben való 1999-es megjelenése és az euró készpénz formájában való 2002-es bevezetése között. Ebben az úgynevezett „madridi forgatókönyvben” a lakosság és a vállalkozások három év átmeneti időszakot kaptak, hogy felkészüljenek az egységes valuta bevezetésére, mielőtt az ténylegesen megjelent a zsebükben. Ebben az átmeneti időszakban még a nemzeti valutájukat használták a készpénzes tranzakciókban. Ugyanakkor az euróövezet számos jövőbeni tagállama az úgynevezett „Big Bang forgatókönyv” szerint jár majd el, tehát az eurókészpénzt azonnal bevezetik az országnak az euróövezetbe való belépését követően, a nemzeti valutát pedig gyorsan kivonják a forgalomból.

AZ EURÓÖVEZET

Eddigi eredmények

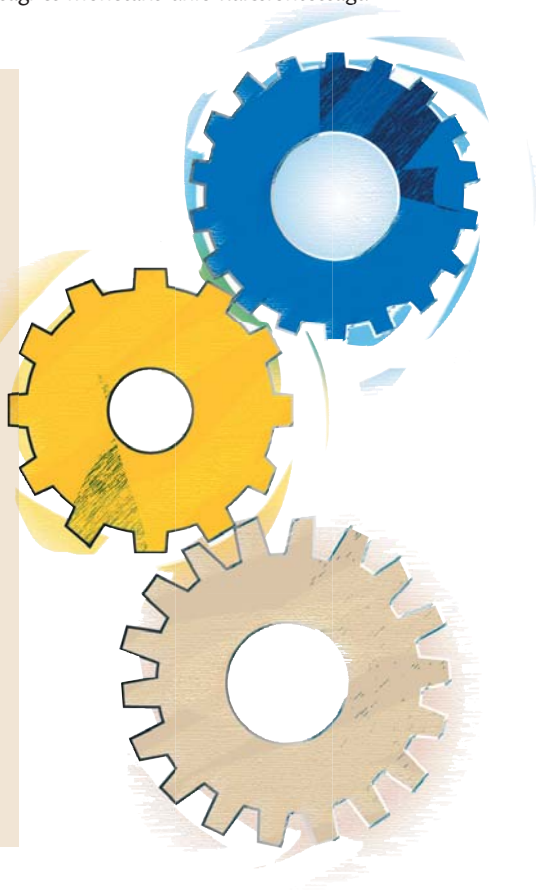
STABIL INTÉZMÉNYEK A STABIL GAZDASÁGÉRT

A GMU igazgatásának intézményes keretei egyértelműen sikeresnek bizonyultak, és az euróövezet tagállamainak szilárd elkötelezettségét tükrözik a „közt érintő” gazdasági kérdésekben való együttműködésre. Ez az együttműködés életbe vágóan fontos ahhoz a növekedéshez és munkahelyteremtéshez – és az emelkedő élet-színvonalhoz –, amit az egységes piac és a GMU támogatni kívánnak.

Az önálló országok, mint pl. az Egyesült Államok vagy Japán, centralizált monetáris politikát és központosított **költségvetési politikát** folytatnak, amelyet egyetlen kormány működtet. Az euróövezetben másként állnak a dolgok. Noha az euróövezetben is központosított és független monetáris politika folyik, melyet az EKB működtet, a nemzeti költségvetések bevételi és kiadási oldalával foglalkozó fiskális politika a nemzeti kormányok felelőssége, bár számos EU-szintű szabályozás vonatkozik rá. Ezért az euróövezet tagállamainak együttműködése és a költségvetési politika kérdéseiben való összhangja a gazdasági és monetáris unió kulcsfontosságú hajtóereje.

A GMU számos erős csoportosulásra épül, amelyek együttesen irányítják annak működését:

- a **Központi Bankok Európai Rendszerére**, amely egyesíti az EU-tagállamok központi bankjait, az eurórendszerre – amit az EKB és az eurót már bevezetett tagállamok nemzeti központi bankjai alkotnak – és az EKB-ra. Az EKB határozza meg a monetáris politikát, amelynek egyértelmű küldetése az árstabilitás biztosítása;
- az **Európai Bizottságra**, amely gazdasági és pénzügyi biztos, valamint a Gazdasági és Pénzügyi Főigazgatósága (DG ECFIN) segítségével követi nyomon és vizsgálja a tagállamok gazdasági helyzetét, illetve ajánlásokat fogalmaz meg;
- a **Gazdasági és Pénzügyek Tanácsára** (ECOFIN), amelyben a tagállamok gazdasági- és pénzügyminiszterei találkoznak az általános gazdasági iránymutatások meghatározása céljából, valamint azért, hogy döntéseket hozzanak az üléseken ugyancsak részt vevő Bizottság ajánlásaival kapcsolatban. Az euróövezet miniszterei alkotják az Eurócsoportot. Ennek a nem hivatalos társulásnak a működésében is részt vesz a Bizottság és az EKB.

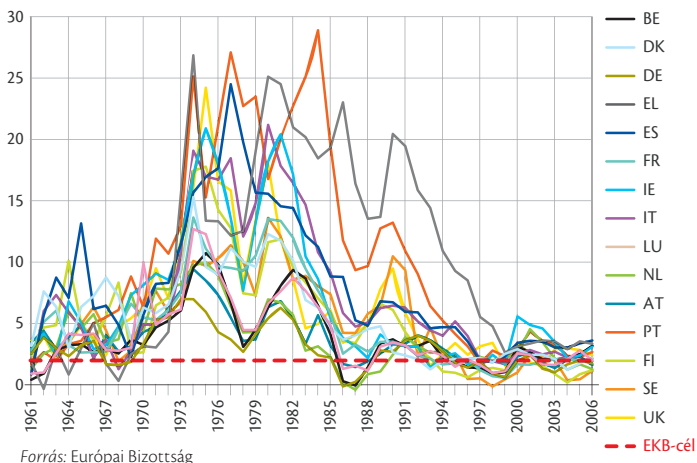

GAZDASÁGI STABILITÁS – AMELY MINDENKI SZÁMÁRA HASZNOS

Az 1970-es és 80-as évek jó részét jellemző valutaárfolyam-ingadozások és a magas infláció sok embernek jelentett nehézséget és bizonytalanságot. A gazdasági és monetáris unió kialakításával egyidejűleg viszont az infláció jelentősen csökkent, és ezt követően is folyamatosan alacsony szinten maradt. Az EKB elsődleges küldetése, hogy az árinflációt középtávon az évi 2%-os szint alatt, de ahhoz közel tartsa. A jobb oldali ábra az infláció történelmi alakulását mutatja.

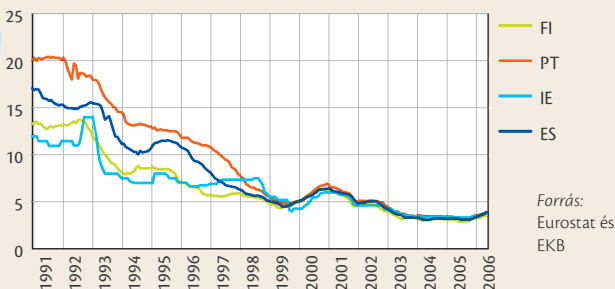
Az infláció konvergenciája a 12 tagú euróövezetben (éves növekedés %-ban)

Az alacsony infláció és a stabil árak számos előnnyel járnak, és hasznosak mind a vállalkozások, mind a fogyasztók számára. Ezek az előnyök a következők:

- A fogyasztók kölcsönfelvétele kevésbé költséges, és annak visszafizetése kevésbé bizonytalan. Így az átlagpolgár könnyebben és biztonságosabb körülmények között tud kölcsönt fölvenni, például autó- vagy házvásárlásra, és biztosabb lehet fizetési kötelezettségeinek jövőbeni alakulásában.

Jelzálogkamatok alakulása az euróövezet 4 országában

- A vállalkozások nagyobb késztetést éreznek a beruházásra. Amikor az infláció magas és ingadozik, a hitelintézmények biztonsági sávot, úgynevezett kockázati prémiumot építenek kamataikba. Alacsony és stabil infláció mellett ezekre a biztonsági sávokra nincs többé szükség, így a pénzt a vállalkozások rendelkezésére bocsátják, hogy többet fektessenek be – ami kedvezően befolyásolja a növekedést és a foglalkoztatást.
- Ez jótékonyan hat a társadalomra, a társadalmi kohézióra és a kevésbé tehetőse rétegekre. Az infláció kiszámíthatatlan változásai növelik a társadalom gazdagabb és szegényebb rétegei közötti szakadékot. A stabil infláció jobban védi a kevésbé tehetősek megtakarításait és vásárlóerejét.

AZ EGYSÉGES VALUTA TESZI TELJESSÉ AZ EGYSÉGES PIACOT

A több valutában folytatott kereskedelem költségeket von maga után, és megnehezíti az árak összehasonlítását még az egységes piacon belül is. Az egységes valuta – az euró – megszünteti ezeket a hátrányokat, kedvező hatásait pedig a fogyasztók éppúgy érzékelik, mint a vállalkozások.

- A határokon való pénzváltás költségei, az úgynevezett tranzakciós költségek, megszűntek az euróövezetben. Ez csökkenti az utazók költségeit, legyen szó akár üzletről, tanulásról vagy nyaralásról. Korábban az a személy, aki 1000 német márkával a zsebében végigutazta a 15 tagállamot, és mindenütt átváltotta a pénzét, kevesebb mint 500 márkával tért haza, anélkül hogy bármit vásárolt volna. Ha ma valaki 1000 euróval indul el, ugyanezzel az összeggel a zsebében térhet vissza.
- Az euró átlátható árakat hoz az egységes piacra. A fogyasztók és vállalkozások könnyen összehasonlíthatják az áruk és szolgáltatások árát az EU egész területén. Ennek hatására növekszik az árverseny a szolgáltatók között, ami lefelé nyomja az árakat az euróövezeten belül. Ezt az átláthatóságot támogatja az alacsony és stabil árinfláció is, mert a relatív árak közötti változásokat könnyebben be lehet azonosítani. A versenyt tovább fokozza az interneten keresztül zajló e-kereskedelem növekedése is, amely megkönnyíti az árak határokon átívelő összehasonlítását.
- A tranzakciós költségek nagyon magasak lehetnek; az euró bevezetése előtt az EU-ban értéküket a GDP 0,3–0,4 százalékára becsülték, azaz 20–25 milliárd euróra. A vállalatok viselték ezeknek a költségeknek a nagy részét, amikor árut, személyeket vagy tőkét mozgattak az EU-ban. A tranzakciós költségeknek az euróövezeten belüli eltűnésével ezt a pénzt most a növekedést és a munkahelyteremtést serkentő beruházásokra lehet fordítani, de a Közösségen belüli kereskedelem is újabb lendületet kap. Ezenfelül a tranzakciós költségeknek az egységes piacon belüli megszűnése vonzóvá teszi az euróövezetet a külföldi befektetések számára is.

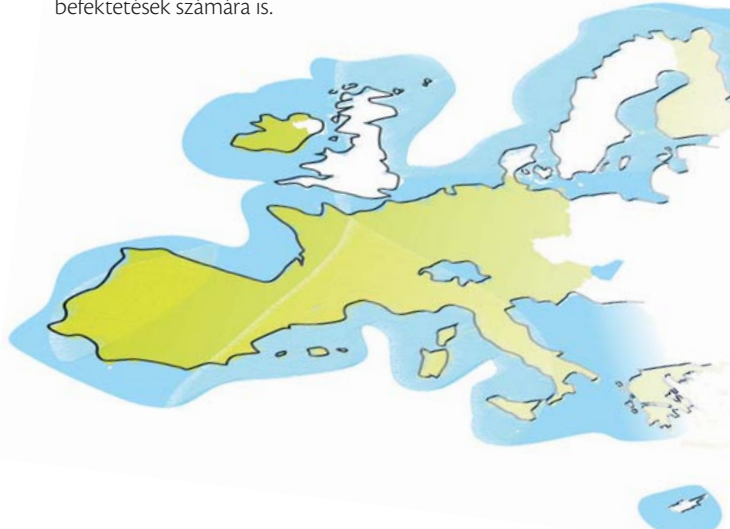
© Christophe Marjollet/PhotoAlto

© Európai Közösségek

© Imagesource

AZ EURÓ NEMZETKÖZI SZEREPE

Az euró erős nemzetközi valuta. Hála az euróövezeti tagállamok elkötelezettségének, az EKB által erősen és láthatóan irányított monetáris politikának, valamint az euróövezet méretének és erejének, az euró ugyanolyan vonzó világvaluta lett, mint az USA-dollár vagy a japán jen. A 2. táblázat az euróövezet, az USA és Japán néhány fő gazdasági mutatóját hasonlítja össze:

2. táblázat

Fő mutatók (2004)	Euróövezet	EU-25	USA	Japán
Népesség (millió fő)	311	459	294	127
GDP (billió €, vásárlóerő-paritáson kalkulálva)	7,6	10,3	10,2	3,3
Részesedés a világ GDP-jéből (% vásárlóerő-paritáson)	15,3	21,1	20,9	6,9
Export* (árúk és szolgáltatások a GDP %-ában)	19,5	12,8	9,8	13,6
Import* (árúk és szolgáltatások a GDP %-ában)	17,8	12,6	15,1	11,6

*EU-n belüli kereskedelem nélkül.

Forrás: EKB-adatok: 2004

© Christophe Marjole/PhotoAlto

Mint a táblázat mutatja, az euróövezet erős és nyitott kereskedelmi blokk. Ez a nyitottság – a GMU-nak köszönhető stabil euróval együtt – **számos előnnyel** jár:

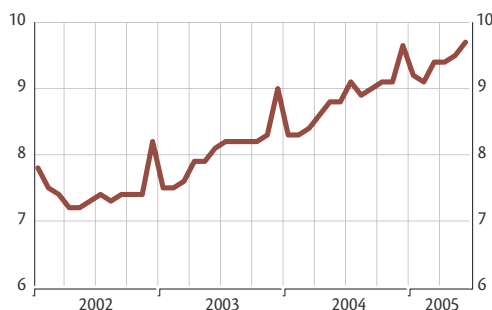
- Mint a világ legnagyobb kereskedelmi hatalma, az euróövezet vonzó célterület olyan kereskedő nemzetek számára, amelyek az egységes piacon belül üzleti tevékenységet akarnak folytatni. Az euróövezet vállalkozásai euróban számlázhatnak és fizethetnek, ami csökkenti költségeiket és kockázataikat, és jobb üzleti tervezést tesz lehetővé.
- Az euró vonzó tartalékvalutává vált más országok számára. A világ központi bankjaiban tartott hivatalos devizatartalékok pénznemei között egyre növekszik az euró aránya, és 2004 végén 25% körül állt, sokkal magasabban, mint valaha azoké a nemzeti valutáké, amelyeknek átvette a helyét.
- Az euró erejének és a nemzetközi kereskedelemben való növekvő részvételének köszönhetően az euróövezet jelentős szerepet játszik az olyan nemzetközi pénzügyi intézményekben és szervezetekben, mint a Nemzetközi Valutaalap (IMF), a Gazdasági Együttműködés és Fejlesztés Szervezete (OECD) és a Világbank. Míg a tagállamok gyakran közvetlenül képviseltetik magukat ezekben a testületekben, az ECOFIN Tanács, a Bizottság és az EKB külön vagy az EU-delegáció tagjaként vesz részt ezeknek a nemzetközi szervezeteknek az adott találkozóin.

Az euró számokban

Az euró bevezetésére készülve mintegy 14 milliárd euróbankjegyet nyomtattak – 633 milliárd euró értékben –, és 52 milliárd euróérmét vertek, amihez 250 000 tonna fémeket használtak föl. Körülbelül 7,8 milliárd darab, 140 milliárd euró értékű bankjegy került forgalomba 2002. január 1-jén, amikor az euró készpénz formájában bevezetésre került. Azóta az igények folyamatosan növekedtek, mint azt a jobb oldali ábra is mutatja (a növekedésben mutatkozó csúcspontok a karácsonyi időszak körüli, a bankjegyek iránti nagyobb igényt tükrözik):

A 2002 és 2005 júniusa között forgalomba hozott euróbankjegyek száma (milliárd)

Forrás: EKB

2005-re majdnem 10 milliárd euróbankjegy került forgalomba, több mint 500 milliárd euró értékben, és több mint 63 milliárd darab érme, több mint 16 milliárd euró értékben. Eurót több mint 229 000 bankjegykiadó automatából lehet fölvenni az euróövezetben.

Kizárólag az EKB adhat felhatalmazást euróbankjegyek kibocsátására. A bankjegyek gyártásának feladatát a nemzeti központi bankok megosztják egymás között. Az euróérméket az euróövezet tagállamai adják ki, az EKB által jóváhagyott menynységben.

Az euró képekben

AZ EURÓBANKJEGYEK MINDENÜTT AZONOS KIVITELÜEK

A bankjegyek terveit egy, az egész EU-n belül meghirdetett pályázat anyagából választották ki. A győztes terveket az „európai korszakok és stílusok” téma ihlette, és a bankjegyek építészeti stílusokat ábrázolnak Európa kultúrtörténetének hét időszakából: a klasszikus, román, gótikus, reneszánsz, barokk és rokokó, a vas- és üvegkorszak és a modern építészet korából. Valamennyi bankjegy építészeti elemeket ábrázol: ablakokat, kapukat és hidakat. A bankjegyek különböző méretűek, élénk színűek, és a felületükön található dombornyomások területe segíti a gyengénlátókat a címletek fölismerésében.

Biztonsági elemek

Mind az euróbankjegyek, mind pedig az euróérmék a legmodernebb biztonsági elemekkel vannak ellátva a hamisítás megakadályozása érdekében. A „dombornyomásnak” köszönhetően sajátos a bankjegyek tapintása, valamint mindkét oldalukon található vízjel, fémşszál és hologram is. Az érméket egyedi fémösszetételük és géppel olvasható jegyeik védik.

© EKB

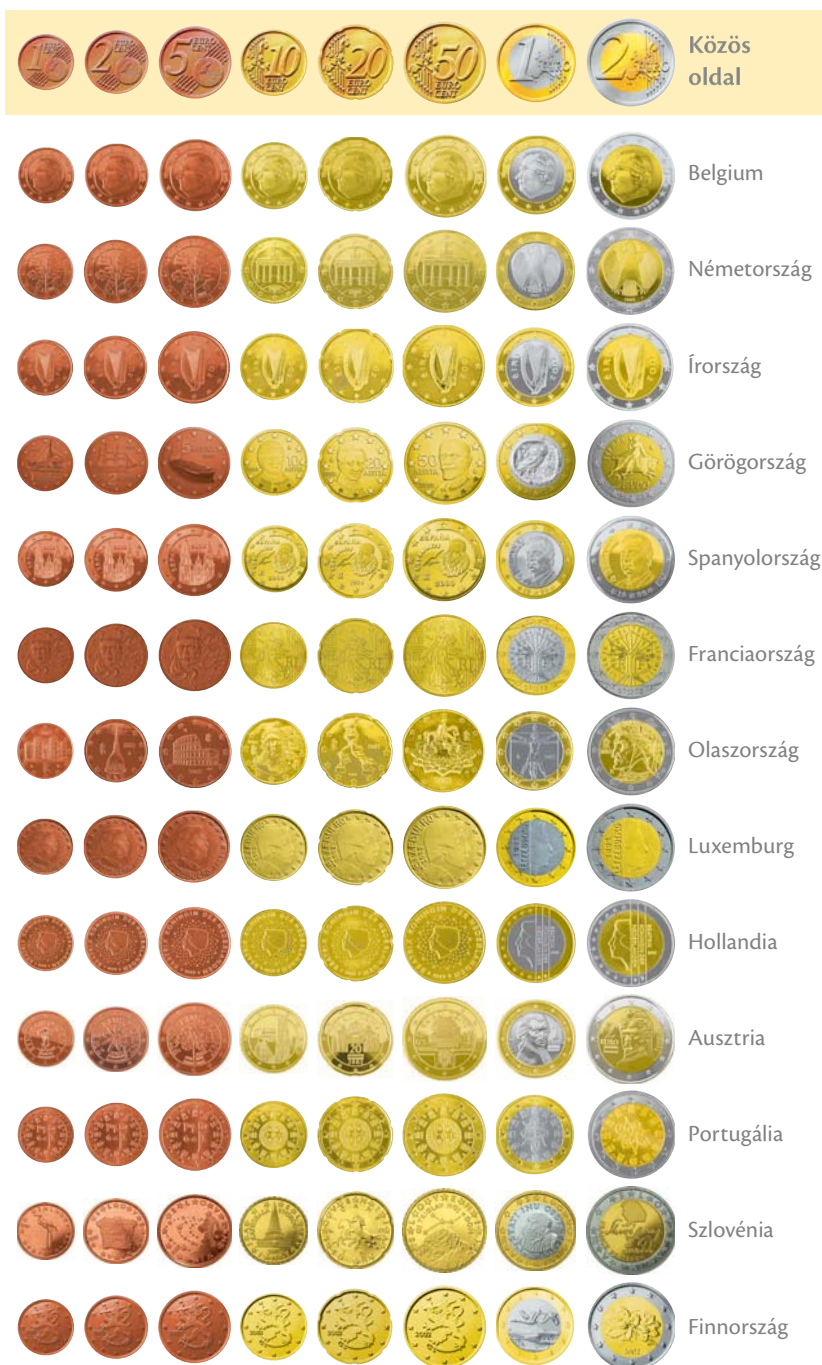
Az EKB honlapján megtalálható a biztonsági elemeket bemutató animáció: www.ecb.eu

AZ EURÓÉRMÉK KIVITELEZÉSE KÜLÖNBÖZŐ

Az euróérmék egyik oldala egységes megjelenésű, míg a hátoldalon az egyes országokra jellemző motívumok láthatók. Minden, az euróövezethez tartozó tagállam saját, történelmét vagy kultúráját tükröző sorozattervet készít, amit gyakran pályázat útján választanak ki. Az euróövezethez tartozó államokhoz hasonlóan Monaco, San Marino és Vatikánváros is engedélyt kapott euróérmék kiadására. A közös minta több érmén is az euróövezetet ábrázoló térkép; ezt a mintát folyamatosan aktualizálni fogják, hogy a kibővült euróövezetet mutassa. Az új közös minta először azokon az érméken lesz látható, amelyeket az euróövezethez újonnan csatlakozó államok adnak ki az euró bevezetésekor, és fokozatosan kerül majd bevezetésre a régi tagállamokban is.

Különleges terv különleges alkalmakra

Az euróövezet minden tagállama évente egyszer kiadhat egy 2 euró névértékű emlékérmét. Ezek az érmék ugyanazokkal a jegyekkel és tulajdonságokkal rendelkeznek, és közös oldaluk ugyanolyan, mint az átlagos 2 eurós érméknek. Ami megkülönbözteti ezeket az érméket, az a nemzeti oldalon található megemlékező rajzolat. 2005-ben például Finnország az Egyesült Nemzetek megalakulásának és Finnország tagságának emlékére, 2004-ben pedig Görögország az athéni olimpia tiszteletére adott ki 2 eurós emlékérmét.

Fogalomgyűjtemény

Bretton Woods: A világ fő ipari hatalmai 1944-ben kötötték meg ezt az egyezményt, amely egy nemzetközi monetáris rendszer alapjait fektette le. Megkövetelte az aláíróktól, hogy valutájukat az arany árához kössék, és így segítsék elő a nemzetközi monetáris stabilitást.

ECOFIN: Az Európai Unió Tanácsának egyik ún. szektorális tanácsa, amelyben a tagállamok gazdasági és pénzügyminiszterei értekeznek.

Egységes piac: Vámunió, amelyen belül a tőke, az árucikkek, a munkaerő és szolgáltatások szabad mozgásával kapcsolatban egységes politikát folytatnak. Az egységes piac hasonlít a közös piachoz, de nagyobb hangsúly kerül a kereskedelmi korlátok, például műszaki szabványok, adók megszüntetésére – ez a piac „harmonizáltabb”, egységesebb. Az EU először közös piac volt, és a Maastrichti Szerződés aláírásával vált egységes piaccá.

EK-Szerződés: Lásd: Római Szerződés

Eurócsoport: Az euróövezetbe tartozó tagállamok gazdasági és pénzügyminiszterei.

Európai árfolyam-mechanizmus (ERM): Az Európai Monetáris Rendszer azon eleme, amelyben az EMR tagjai megállapodtak, hogy valutaik egymáshoz viszonyított árfolyamait szűk határok között tartják az ECU-höz viszonyítva. Az ERM-et 1999-ben az euró bevezetésével az ERM II váltotta föl, amelyben az EU-tagállamok valutaiknak ingadozása $\pm 15\%$ -kal van az euróhoz kötve.

Európai Központi Bank (EKB): Az euróövezet központi bankja. Az EKB függetlenül irányítja az euróövezet monetáris politikáját.

Európai Monetáris Rendszer (EMR): Az árfolyam-stabilitás biztosítása érdekében, az Európai Közösség által 1979-ben felállított rendszer, amely a „valutakígyó” intézményét váltotta fel.

Európai Tanács: Az Európai Unió állam- és kormányfőinek, illetve az Európai Bizottság elnökének találkozója.

Eurórendszer: A KBER azon része, amely az euróövezet központi bankjait és az EKB-t foglalja magába.

Költségvetési politika: Az állami bevételek (pl. adók) és kiadások (pl. egészségügyi kiadások) kezelése.

Központi bank: Nemzeti bank, amely az adott ország pénztartalékait kezeli, és ellenőrzi a fizikai pénzellátást.

Központi Bankok Európai Rendszere (KBER): Az EU központi bankjaiból és az EKB-ból álló testület.

Maastrichti Szerződés (Európai Unióról szóló szerződés): Az 1992-ben a hollandiai Maastricht városában az Európai Közösség tagállamai által aláírt Maastrichti Szerződés kibővítette az Európai Közösség hatáskörét, és bevezette az Európai Unió elnevezést, valamint lefektette a GMU és az euró tervét.

Monetáris politika: A gazdaság pénzellátásával foglalkozik, pl. pénznyomtatás vagy a kamatlábak megállapítása által.

Római Szerződés (Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés): 1957-ben Rómában írták alá a Szerződést, amely létrehozta az Európai Gazdasági Közösséget, az Európai Közösség elődjét. A Szerződést a Maastrichti Szerződésben átnevezték „Az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek” (EK-Szerződés).

Tanács (Az Európai Unió Tanácsa):

A tagországok kormányainak képviselőiből áll. Az Európai Unió döntéshozó testülete. A kormányok képviselői különféle összetételben ülhetnek össze a Tanácsban, például a környezetvédelmi ügyekért felelős miniszterek a „Környezetvédelmi Tanácsban” üléseznek.

Valutakígyó: A valutaárfolyamok amerikai dollárhoz viszonyított ingadozásának kezelését szolgáló rendszer, amelyet 1972-ben vezetett be az Európai Közösség. Az eredeti angol kifejezésben (Snake in the tunnel = kígyó az alagútban) a „kígyó” a valutákra, az „alagút” a dollárra utal.

Sem az Európai Bizottság, sem az Európai Bizottság nevében eljáró bármely személy nem felelős a következő információk felhasználásáért.

Jelentős mennyiségű további információt talál az Európai Unióról az interneten.

Az információk az Europa szerveren, a következő címen állnak rendelkezésre: <http://europa.eu>.

Luxembourg: Az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatala, 2007

A Europe Direct szolgáltatás az Európai Unióval kapcsolatos kérdéseire segít Önnek választ találni.

Ingyenesen hívható telefonszám (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Egyes mobiltelefon-szolgáltatók nem engednek hozzáférést a 00 800-as telefonszámokhoz, vagy kiszámlázzák ezeket a hívásokat.

Az Európai Bizottság Gazdasági és Pénzügyi Főigazgatósága

http://ec.europa.eu/economy_finance/index_en.htm

Eurostat – az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala

<http://epp.eurostat.ec.europa.eu>

Európai Központi Bank

<http://www.ecb.eu/>

Európai Bizottság

<http://ec.europa.eu/>

Az euró

<http://ec.europa.eu/euro>

Európai Bizottság

AZ EGYSÉGES EURÓPA KÖZÖS VALUTÁJA

Az euróhoz vezető út

2007 – 20 oldal – 17,6 x 25 cm

ISBN 92-79-04480-X

© Európai Közösségek, 2007

A sokszorosítás a forrás megnevezésével engedélyezett.

Printed in Belgium

KLÓRMENTES FEHÉR PAPIRRA NYOMTATVA

AZ EGYSESÉGES EURÓPA KÖZÖS VALUTÁJA

Az euróhoz vezető út

1999. január 1-jén történelmet írtak, amikor 11 európai ország létrehozta a monetáris uniót az egységes valutával, az euróval.

Az euróbankjegyek és -pénzérték 2002. január 1-jén kerültek forgalomba. Európa közös valutájának története ennél korábban kezdődik, egészen az Európai Unió eredetéig követhető vissza. Ötven évvel a mai EU alapjait lefektető Római Szerződés aláírása után az euró az európai integráció folyamatának legnagyobb és legkézzelfoghatóbb sikertörténete.

Az euró kalandos történetét ismerteti ez a füzet és a kísérő poszter, mely megrendelhető az Európai Bizottságtól a következő címen:
http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/general/general_en.htm.

Kiadóhivatal
Publications.europa.eu

ISBN 92-79-04480-X

9 789279 044809